رسالت
سال چهل و یکم ■ روزنامه صبح ایران
شماره ۱۱۴۷۴ ■

تأملی بر خروج رسمی آمریکا از شورای حقوق بشر سازمان ملل

لکه ننگی که خودش را پاک کرد!

مهرداد دهنوی
تحلیلگر مسائل بین الملل

خروج رسمی ایالات متحده آمریکا از شورای حقوق بشر سازمان ملل در سپتامبر ۲۰۲۶ را نمی‌توان تنها یک تغییر در سطح مشارکت یک دولت در یکی از نهادهای سازمان ملل دانست. این تصمیم در شرایطی اتخاذ شده که نظام بین‌المللی با بحران‌های هم‌زمان در حوزه امنیت، جنگ، حقوق بشر، حقوق بشردوستانه و مشروعیت نهادهای چندجانبه روبه‌روست. ازاین‌رو، آثار آن فراتر از مناسبات واشنگتن و شورای حقوق بشر قابل بررسی است.

اهمیت این تحول برای جمهوری اسلامی ایران از آن جهت دوچندان است که یک روز پیش از اعلام خروج آمریکا، هیأت مستقل حقیقت‌یاب سازمان ملل درباره ایران اعلام کرد «دلایل معقولی» برای باور به ارتکاب جنایت جنگی توسط نیروهای آمریکایی در دو حمله هوایی در ایران وجود دارد. یکی از این حملات مدرسه‌ای در میناب و دیگری یک مجموعه ورزشی در لامرد را هدف قرارداده بود. گزارش مذکور قراراست درچارچوب سازوکارهای شورای حقوق بشر مورد بررسی قرار گیرد.

درچنین شرایطی، پرسش اساسی برای ایران صرفاً این نیست که چرا آمریکا از شورای حقوق بشر خارج شده است، پرسش راهبردی تر آن است که این خروج چه معنایی برای آینده پاسخگویی بین‌المللی قدرت‌های بزرگ دارد و جمهوری اسلامی ایران چگونه می‌تواند از ظرفیت‌های حقوق بین‌الملل برای تثبیت حقوق خود استفاده کند.

خروج آمریکا؛ تصمیمی در ادامه یک سیاست

برای فهم درست تحول سپتامبر ۲۰۲۶، باید آن را در امتداد سیاستی دید که دولت دونالد ترامپ از سال ۲۰۲۵ آغاز کرد. درفوریه ۲۰۲۵، دولت آمریکا اعلام کرد که مشارکت خود در شورای حقوق بشر را متوقف خواهد کرد و برای عضویت در این شورا نامزد نخواهد شد. سپس در ۷ ژانویه ۲۰۲۶، کاخ سفید دستور خروج آمریکا از ۶۶ سازمان و نهاد بین‌المللی را صادر کرد و شورای حقوق بشر نیز در چارچوب همین رویکرد قرار گرفت. سند رسمی کاخ سفید تصریح می‌کند که این تصمیم بخشی از بازنگری گسترده دولت آمریکا درباره سازمان‌ها، معاهدات ونهادهای بین‌المللی بوده‌است. بنابراین، آنچه در سپتامبر ۲۰۲۶ رخ داده را باید مرحله نهایی شدن یک روند سیاسی و نهادی دانست، نه تصمیمی منفک از سیاست خارجی کلان دولت آمریکا. این نکته از نظر تحلیلی اهمیت دارد؛ زیرا نشان می‌دهد مسئله صرفاً اختلاف واشنگتن با یک گزارش یا یک پرونده خاص نیست، بلکه بخشی از بازتعریف رابطه آمریکا با نهادهای چندجانبه است.

خروج از شورا به معنای خروج از مسئولیت نیست

مهم‌ترین تفکیک حقوقی در تحلیل این موضوع این است: خروج آمریکا از شورای حقوق بشر به معنای خروج آن کشور از دایره مسئولیت حقوق بین‌الملل نیست. شورای حقوق بشر سازمان ملل دادگاه بین‌المللی نیست و خروج یا عدم مشارکت یک دولت در آن، به‌خودی خود موجب زوال تعهدات مستقل آن دولت براساس حقوق بین‌الملل نمی‌شود. تعهدات دولت‌ها در زمینه حقوق بشر و حقوق بشردوستانه از منابع مختلفی ناشی می‌شود؛ از جمله معاهدات بین‌المللی، حقوق بین‌الملل عرفی و قواعد حقوق بشردوستانه قابل اعمال در مخاصمات مسلحانه. بنابراین، اگر در یک حمله نظامی قواعد حقوق بشردوستانه نقض شده باشد، خروج دولت مهاجم از یک نهاد نظارتی نمی‌تواند آن رفتار را از منظر حقوق بین‌الملل مشروع کند. از همین منظر، برای جمهوری اسلامی ایران یک نکته راهبردی وجود دارد: نباید خروج آمریکا از شورای حقوق بشر را به معنای بی‌اثر شدن قواعد حقوق بین‌الملل تلقی کرد؛ بلکه باید از آن به عنوان نشانه‌ای از اهمیت بیشتر مستندسازی و پیگیری حقوقی استفاده کرد.

گزارش سازمان ملل؛ از ادعای سیاسی تا سند حقوقی

یکی از مهم‌ترین تحولات ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۶، انتشار گزارش هیأت حقیقت‌یاب سازمان ملل درباره ایران بود. براساس گزارش‌های منتشرشده، این هیأت درباره دو حمله آمریکا در ایران به این نتیجه رسیده که «دلایل معقولی» برای انتساب جنایت جنگی به نیروهای آمریکایی وجود دارد. گزارش درباره حمله به مدرسه شاجره طیبه در میناب و حمله به یک مجموعه ورزشی در لامرد، موضوعاتی مانند ماهیت غیرنظامی اهداف، بررسی هدف نظامی و الزامات احتیاط در حمله را مورد توجه قرار داده است. از منظر حقوقی باید میان گزارش یک هیأت حقیقت‌یاب و حکم یک دادگاه صالح تفاوت گذاشت. گزارش حقیقت‌یاب، حکم قضایی نهایی نیست و به‌تنهایی موجب محکومیت کیفری اشخاص نمی‌شود. اما اهمیت آن کم نیست. چنین گزارشی می‌تواند در آینده بخشی از زنجیره مستندسازی بین‌المللی یک واقعه باشد؛ به‌ویژه اگر با تصاویر ماهواره‌ای، گزارش‌های پزشکی، اسناد نظامی، شهادت شهود، داده‌های مربوط به هدف‌گیری، بقایای مهمات و سایر ادله فنی تکمیل شود. از این منظر، جمهوری اسلامی ایران باید مسئله را از سطح «محکومیت سیاسی» به سطح «پرونده حقوقی» ارتقا دهد. این دو با یکدیگر تفاوت بنیادین دارند. محکومیت سیاسی ممکن است در یک نشست یا بیانیه باقی بماند؛ اما پرونده حقوقی می‌تواند در طول زمان، در اختیار نهادهای قضایی، تحقیقاتی و دیپلماتیک قرار گیرد.

اصل تفکیک؛ نقطه کانونی حقوق بشردوستانه

در بررسی حملات نظامی، یکی از قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اصل تفکیک میان اهداف نظامی و غیرنظامیان است. در یک مخاصمه مسلحانه، صرف ادعای وجود یک هدف نظامی در یک منطقه غیرنظامی برای مشروعیت یک حمله کافی نیست. مسئله اصلی این است که آیا هدف مورد حمله واقعاً هدف نظامی بوده، آیا اطلاعات لازم برای شناسایی آن وجود داشته، آیا اقدامات احتیاطی لازم انجام شده و آیا حمله از نظر تناسب با خطر وارد آمده به غیرنظامیان سازگار بوده است یا خیر. از همین رو، اگر جمهوری اسلامی ایران بخواهد در عرصه حقوقی بین‌المللی علیه حملات انجام شده اقدام کند، باید به جای تمرکز صرف بر عنوان «جنایت جنگی»، عناصر تشکیل دهنده رفتار مورد ادعا را به صورت دقیق و قابل اثبات تفکیک کند: چه کسی حمله کرد؟ به چه هدفی حمله شد؟ هدف چگونه شناسایی شده بود؟ آیا هدف نظامی بود یا غیرنظامی؟ چه اطلاعاتی درباره هدف در اختیار مهاجم قرارداشت؟ آیا امکان به روزرسانی اطلاعات وجود داشت؟ آیا تدابیر احتیاطی لازم اتخاذ شد؟ میزان تلفات غیرنظامی چه بود؟ و آیا رابطه میان هدف نظامی ادعایی و خسارت غیرنظامی با اصل تناسب سازگار بود؟ این همان نقطه‌ای است که یک موضع سیاسی می‌تواند به استدلال حقوقی قابل پیگیری تبدیل شود.

اهمیت راهبردی اقدام واشنگتن در این است که بار دیگر پرسش قدیمی درباره رابطه قدرت و حقوق را به مرکز توجه بازمی‌گرداند. نظام بین‌المللی از یک سو بر اصل برابری حقوقی دولت‌ها استوار است و از سوی دیگر، ساختار واقعی سازمان ملل تحت تأثیر توزیع قدرت میان دولت‌های بزرگ قرار دارد. این شکاف میان «برابری حقوقی» و «نابرابری قدرت» یکی از چالش‌های تاریخی حقوق بین‌الملل است.

جمهوری اسلامی ایران طی دهه‌های گذشته بارها نسبت به استفاده گزینشی قدرت‌های بزرگ از سازوکارهای بین‌المللی اعتراض کرده‌است. در این چارچوب، خروج آمریکا از شورای حقوق بشر می‌تواند بار دیگر این پرسش را مطرح کند که آیا سازوکارهای بین‌المللی در برابر دولت‌های قدرتمند همان میزان ظرفیت نظارتی و پاسخگویی را دارند که در برابر دولت‌های ضعیف تر اعمال می‌کنند یا خیر. این پرسش را نمی‌توان صرفاً با یک پاسخ سیاسی حل کرد. راه مؤثرتر، تقویت استدلال حقوقی و مستندسازی مستقل است.

صلح پایدار در گرو عدالت

محمد مهدی ایمانی پور
رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

رهبرشهید انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (ره) در دوران حیات طیبه و پربارشان مفاهیم کلیدی و ارزنده ای را برای مخاطبان داخلی و خارجی انقلاب اسلامی تبیین فرموده اند که یکی از آنها، "صلح عادلانه" است. بازخوانی این اندیشه بنیادین در روزی که در تقویم بین المللی "صلح جهانی" نامگذاری شده است، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. معظم له دو گزاره را در هندسه معرفتی صلح مطرح می کنند: نخست اینکه «صلحی که معنایش این باشد که کسی حق ندارد حقّ خود را مطالبه کند، صلح اسلام پسند نیست»(۱) و دوم اینکه «برای یک ملت، صلحِ تحمیلی و غیرعادلانه، از جنگ هم بدتر است»(۲). این دو گزاره، «صلح» را از یک مفهوم صوری و تجملی، به موضوعی واقع بینانه و حقیقی تبدیل می کند. در اندیشه دینی، صلح «هدف» نیست، بلکه «بستر» است. هدف اصلی، اقامه عدل است و صلح تنها زمانی ارزش دارد که ضامنِ بقای عدالت باشد. در این خصوص نکاتی وجود دارد که لازم است مورد تامل قرار گیرد:

نخست اینکه صلح مطلوب و مدنظر جریان های سلطه گر و استعمارگران نوین، در واقع «صلحِ استعماری» یا «تسلیم در برابر سلطه» است. در این چارچوب، صلح به معنای پایانِ جنگ نیست، بلکه به معنای « کنار گذاشتن مقاومت » است. افکار عمومی دنیا واذهان بیداربشری، این نوع صلح را نمی‌پذیرند، زیرا در آن، ریشه های بحران مانند اشغالگری، استثمار، نژادپرستی و بی عدالتی ساختاری نه تنها حل نمی شود، بلکه تثبیت می گردد. وقتی بازیگری متجاوز مانند آمریکا «نظم» خود را بر جهان تحمیل می کند، صلح در نگاه او، یعنی «تسلیم بی قید و شرط»! بشریتِ بیدار درک کرده است که صلحِ سلطه گران، در حقیقت یک «ابزار» برای بازسازیِ قدرتِ متجاوز و سرکوبِ خیزش های حق طلبانه است. صلحِ واقعی، با تخدیرِ اراده ی ملت ها به دست نمی آید، بلکه با پایان دادن به ظُلمِ ریشه دار محقق می شود. از همین رو، هر صلحی که «حقِ مطالبه گری» را از مظلوم سلب کند، صلحی ناپایدار است که در ذات خود یک «جنگِ پنهان» دارد.

نکته دوم معطوف به مولفه های دخیل در شکل گیری صلح عادلانه در جهان است. صلح عادلانه بر پایه چهار ستون مهم استوار است: پذیرشِ حق تعیین سرنوشت: هر ملتی حق دارد مدل حکمرانی و سبک زندگی خود را بدون مداخله خارجی انتخاب کند. صلحِ بدون حاکمیت ملی، صلح نیست؛ استعمار است.

اصل برابریِ کرامت انسانی: در صلح عادلانه، امنیت و حقوق همگان، در ترازوی قضاوتِ اخلاقی باید یکسان وزن شود.

امنیت جمعی: صلح نباید به معنای «امنیت برای قدرتمندان و ناامنی برای دیگران» باشد. صلح عادلانه یعنی امنیتِ همگانی؛ به گونه‌ای که بازیگران سلطه گر حق نداشته باشند امنیتِ خود را در گروی ناامنی کشورهای مستقل ببینند.

عقلانیت و انطباق با حق: هرگونه توافق صلحی باید براساس خرد جمعی و ضامن حقوق ملت‌ها باشد، نه پشت درهای بسته و با دیکته ی اتاق های فکرِ نظامی و امنیتی.

نکته سوم اینکه امروز که دشمنانِ صلح، جنگ های ترکیبی، اقتصادی و نیابتی را علیه دولت‌هایِ مستقل و ملت های آزاده کلید زده‌اند، «صلحِ عادلانه» صرفاً با شعار محقق نمی‌شود. در این برهه، مقاومت، یگانه راه رسیدن به صلح است. تحقق صلح عادلانه در عصر حاضر نیازمند «توازنِ قوا» است؛ تا زمانی که قدرتِ بازدارندگیِ ملت های مستقل به سطحی نرسد که هزینه ی تجاوز را برای سلطه گران غیرقابل تحمل کند، آن ها هرگز پای میز مذاکره ی عادلانه نخواهند نشست.

علاوه بر قدرت سخت، ایستادگی در «جنگِ اراده ها» حیاتی است. ملت های آزاده باید در کنار جهاد دفاعی با جهاد تبیین، «صلحِ دروغین» سلطه گران را رسوا کنند. ما باید ثابت کنیم که دفاع از وطن، نه یک عملِ جنگ طلبانه، بلکه کنشی صلح جویانه برای جلوگیری از وقوع جنگ های بزرگتر است. در واقع، در دنیایی که گرگ ها در لباس میش به دنبال صلحِ تحمیلی هستند، تنها راهِ دستیابی به «صلحِ پایدار»، «قوی شدن» است.

نکته چهارم اینکه متاسفانه نهادهای بین المللی امروز دچار یک «تناقض و استاندارد دوگانه» هستند؛ آن ها در ساختارِ فعلی، عملاً به «باشگاهِ قدرت های پیروزِ جنگ جهانی دوم» تبدیل شده‌اند. پیشدستانه برهم زده است.

ترامپ در شرارت جدید تردید ندارد. اما به طور جدی در رسیدن به بانک اهداف خود تردید دارد. چون در دو حمله گسترده جنگ ۱۲ روزه و جنگ ۴۰ روزه سرش به شدت به سنگ خورد و به التماس آتش بس افتاد. و فقط نمی داند در حمله بعدی چون آتش بس و مذاکره ای در کار نیست در کدام نقطه می خواهد بایستد!

او در برابر شگفتانه های نیروهای مسلح ایران عملا برگ برنده‌ای جز افزودن به صفحات پرونده جنایات جنگی خود ندارد.

ترامپ در برابر شگفتانه حضور مردم در میادین و خیابان ها در حمله زمینی یا شرارت مسلحانه عوامل خود در داخل عملا خلع سلاح شده است. او در برابر سد فولادین ملت در اتحاد و همبستگی اجتماعی حرفی برای گفتن ندارد.

روزهای آینده روزهای سرنوشت سازی است. ما در آستانه یک نبرد تاریخی قرار داریم. نتیجه این نبرد جز شکست و خواری دشمن و پیروزی ملت ایران چیز دیگری نیست.

برای جبران عقب ماندگی در تحقق صلح عادلانه، این سازمان ها نیازمند جراحی های عمیق ساختاری (ونه صرفا روبنایی) هستند. نهادهای حقوقی بین المللی باید از سایه ی سیاستگذاری و معامله گری بازیگران سلطه گر و در راس آنها آمریکا خارج شوند. عدالتِ گزینشی، قاتلِ صلح است. اگر یک سازمان بین المللی در برابر نسل کشی در یک منطقه سکوت می کند و در جای دیگر به ناحق و با ابزارهای حقوقی به جنگِ یک کشور مستقل می رود، عملا مشروعیت خود را از دست داده است. سازمان های بین المللی باید به تریبونی برای «عدالت خواهی» تبدیل شوند، نه ابزاری برای مشروعیت بخشی به سیاست هایِ تهاجمی دشمنان بشریت. کشورهای مستقل باید با ائتلاف سازی، وزنِ سیاسیِ سازمان های جهانی را به نفعِ عدالت سنگین تر کنند.

بدون شک صلح، نباید تبدیل به کالایی گردد که از دستانِ کشورهای سلطه گر گدایی شود. صلح عادلانه، میراثی است که تنها با «حق طلبی» و «ایستادگی» به دست می آید. صلح، آن زمانی واقعی است که عدالت در آن تنیده شده باشد؛ وگرنه صلحِ بدون عدالت، همان قبرستانِ آرزوهای ملت هاست که در آن، حقِ مطالبه گری، بزرگترین جرمِ شناخته می شود! جهان امروز نه به «صلحِ تحمیلی»، سلطه گران، که به «صلحِ پایدار»، عدالت خواهان نیازمند است.

پی نوشت‌ها:

۱- فرمایشات شهید امام خامنه ای (ره) در جمع مردم ایذه - ۱۳۷۸/۰۱/۰۹

۲- فرمایشات شهید امام خامنه ای (ره) در دیدار با کارگزاران نظام در عید مبعث ۱۳۸۰/۰۷/۲۱

چرا جنگ نمی‌شود؟

ادامه از صفحه اول

۳- سؤال دیگری که باید پاسخ داد این است. ایران چه آمادگی برای مقابله با تجاوز مجدد آمریکا دارد.

پاسخ این است؛ نیروهای مسلح از هر زمان آمادگی بیشتری برای پاسخگویی به تجاوز آمریکا دارند. این آمادگی را در دریا و هوا و زمین به گونه‌ای دارند که رصد آن توسط دشمن باعث شده است. بانک اهداف آن‌ها از دسترس خارج شود و از همه مهم‌تر حمله به کویت و اردن و اقلیم کردستان هرگونه آرایش جنگی آن‌ها به‌طور

خبر

ضربه ترامپ به ایالات جمهوریخواه!

پیشنهاد دولت دونالد ترامپ برای حذف برخی مهاجران از سرشماری ۲۰۳۰، برخلاف هدف اعلام شده، ممکن است به کاهش تعداد کرسی‌های برخی ایالت‌های جمهوری‌خواه در مجلس نمایندگان منجر شود.

به گزارش نیویورک تایمز، دولت ترامپ پیشنهاد کرده مهاجران فاقد مدارک و برخی مهاجران قانونی که هنوز اقامت دائم آمریکا را دریافت نکرده‌اند، در محاسبات مربوط به توزیع کرسی‌های مجلس نمایندگان لحاظ نشوند. این تغییر می‌تواند بر سهم ایالت‌ها از کرسی‌های کنگره و منابع فدرال اثر بگذارد.

برآوردهای پیشین مرکز پژوهشی پیو نشان می‌دهد حذف مهاجران فاقد مدارک می‌تواند به‌ویژه برای ایالت‌هایی مانند تگزاس و فلوریدا پیامد داشته باشد؛ این دو ایالت در صورت اجرای چنین روشی ممکن است به‌ترتیب یک کرسی کمتر از سناریوی شمارش همه ساکنان به دست آورند. در مقابل، برخی ایالت‌ها مانند مینه‌سوتا و اوهایو ممکن است کرسی‌هایی را که در حالت عادی از دست می‌دادند، حفظ کنند. این در حالی است که تگزاس و فلوریدا هر دو تحت کنترل جمهوری‌خواهان هستند و جمعیت قابل توجهی از مهاجران فاقد مدارک را در خود جای داده‌اند. بنابراین، تحلیل‌های جمعیتی نشان می‌دهد حذف این جمعیت از محاسبات لزوماً به افزایش قدرت سیاسی جمهوری‌خواهان منجر نخواهد شد و پیامد آن به الگوی رشد جمعیت در هر ایالت بستگی دارد.

انتقاد امام جمعه بغداد از رویکرد دولت عراق در تحولات منطقه

امام جمعه بغداد با انتقاد از رویکرد دولت عراق در تحولات منطقه خواستار اصلاح آن در راستای منافع مردم شد.

به گزارش تسنیم، آیت‌الله سید یاسین الموسوی گفت: دولت باید از منافع و حاکمیت ملی عراق دفاع کند و منافع ملی را بر وابستگی خارجی ترجیح دهد.

وی با اشاره به آنچه رقابت و تقابل میان محورهای مختلف در منطقه خواند، افزود: یکی از این محورها، آمریکا و هم‌پیمانان آن و محور دیگر، محور مقاومت است که از ملت‌های تحت ستم در غزه، لبنان، سوریه، عراق، بحرین و دیگر مناطق حمایت می‌کند. امام جمعه بغداد با انتقاد از عملکرد دولت‌های مختلف عراق، به‌ویژه دولت کنونی، اظهار داشت: دولت عراق از موضع بی‌طرفی فاصله گرفته و به محور آمریکا متمایل شده است و برخی مواضع و اظهارات رسمی با دفاع از منافع مردم و حاکمیت عراق سازگاری ندارد.

الموسوی همچنین درباره توانایی آمریکا برای ایجاد ثبات در منطقه ابراز تردید کرد و گفت: جنگ‌ها و مداخلات آمریکا در منطقه و جهان نشان می‌دهد که ثبات واقعی از مسیر صلح و حفظ حقوق ملت‌ها می‌گذرد، نه از طریق پایگاه‌های نظامی و سلطه سیاسی.

وی با انتقاد از اتکای برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس به پایگاه‌های نظامی ارتش تروریست آمریکا افزود: این پایگاه‌ها امنیت مورد انتظار را برای این کشورها فراهم نکرده‌اند و در عین حال به تداوم تنش‌های منطقه‌ای کمک کرده‌اند.

سند مالکیت راهور (برگ سبز) و کارت شناسائی و کارت سوخت سواری پژو پارس به شماره انتظامی ۱۲۳ج ۲۲ ایران ۹۲ به شماره موتور ۱۲۴۸۹۱۵۲۹۳۹ و شماره شاسی NAAN۲۱CAXAK۷۸۹۴۶۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پراید مدل ۱۳۹۶ به شماره پلاک ایران ۶۱- ۴۵۷ج۲۲ به شماره موتور ۱۳۵۸۲۶۴۱۰H۱۳۰۶۸۱۳ NAS۴۱۱۱۰۰به نام حسین فتح اله پور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) مربوط به وسیله نقلیه موتورسیکلت سیستم کویر تیپ ۱۲۵CDI به رنگ آبی مدل ۱۳۸۹ به شماره نیروی انتظامی ۱۱۳-۹۳۵۷۲ به شماره موتور *۱۲۵N۳C*۱۰K۰۰۰۷۹* به شماره شاسی ۱۲۵N۳C*۱۲۵K۸۹۰۰۵۳۷ متعلق به آقای احسان تاکی فرزند منوچهر به کدملی ۰۰۷۰۲۲۲۹۳۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.**

شناسنامه مالکیت سواری پژو پارس مدل ۹۹ به شماره پلاک ۳۵۵۰۶۲ ایران ۱۶ به شماره موتور ۰۰۷۹۵۹۶ به شماره شاسی ۲۸۷۷۳۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز و اصل کارت پلاک وانت سیستم تویوتا تیپ استاوت ۲۰۰۰ مدل ۱۹۸۳ به رنگ سفید به شماره موتور ۰R۲۱۵۳۵۱۷ به شماره شاسی ۱۱۰۶۰۳۳۶۴ RK به شماره پلاک ایران ۸۵- ۸۳۲ج ۳۷ به نام محمد اقبال لله زایی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز و اصل کارت پلاک وانت سیستم تویوتا تیپ لندکروزاف جی ۷۵ مدل ۱۹۸۶ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۳F۰۰۶G۵۵۵ به شماره شاسی F۳۷۰۰۰۲۳۴۲۴ شماره پلاک ایران ۶۱- ۳۱۶ص ۲۵ به نام حامد باختر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی کامیونت ون سیستم زامیاد مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ۲۲۵ج ۸۱ ایران ۶۹ به شماره موتور Z۲۴۸۳۵۷۳۱Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰TL۰۵۷۶۲۳۷ به نام عراز بردی خواجه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز - برگ کمپانی - کارت سوخت و کارت خودرو سواری هاچ بک پاناروما پژو ۲۰۷ مدل ۱۴۰۱ رنگ مشکی متالیک با شماره موتور ۱۶VB۰۱۶۱۸۲۵ به شماره شاسی NAAR۰۳FE۶NJ۲۷۶۹۹۵ به شماره پلاک ایران ۶۸- ۹۷۳ل ۱۴ به نام فرزاد سهرابی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت ماشین خودرو پژو پارس رنگ سفید روغنی با شماره موتور ۱۲۴K۱۵۶۲۱۰۳ به شماره شاسی ۱۱۶۰۳۴۳۳ NAAN۰۱CE۰M به شماره پلاک ۴۹۱۰۱۶ ایران ۳۸ به نام فرهاد میرابی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی برگ سبز و کارت خودروی سواری پژو پارس دوگانه سوز مدل ۱۳۹۳ به رنگ سفید به شماره انتظامی ۴۴۷ه ۴۶ ایران ۷۵ به شماره موتور ۱۲۴K۰۳۵۱۱۱۱ به نام سلمان صادقی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند مالکیت موتورسیکلت فلات ۲۵۰ مدل ۱۴۰۱ به شماره شهربانی ۴۸۲- ۴۱۲۴۷ شماره موتور ۸۱۱۶۶۰ شماره تنه ۹۲۴۷۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصلاحیه - اسناد مالکیت (برگ سبز - سند کمپانی و ...) سواری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس مدل ۹۸ به شماره پلاک ۱۵۴ب ۳۵ ایران ۱۶ و شماره موتور ۱۲۴K۱۳۳۶۳۴۳ و شاسی NAAM۰۱CE۶KK۱۷۱۹۵۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) و کارت پلاک متعلق به یک دستگاه خودروی وانت پیکان مدل ۱۳۸۰ به شماره پلاک ۲۳۹ط ۱۴ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۱۵۱۸۰۰۶۴۳۱ شماره شاسی ۸۰۹۰۶۵۶ به نام شه دوست حسنی فرد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری تیبا مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ۶۹۸ن ۱۲ ایران ۴۵ به شماره موتور ۱۵۹۲۸۱۷۱۲M شماره شاسی NAAA۴۶BA۷BG۲۰۶۸۹۵ به شماره پلاک انتظامی ۸۱۱۰۰M۰۵۷۵۴۱۵۵ NAS به نام رضا محرابی صدر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز و سند کمپانی خودرو سواری سیستم پژو تیپ PARS TU۵ مدل ۱۴۰۰ به رنگ سفید روغنی به شماره پلاک ایران ۳۴- ۶۸۲ و ۶۱ و شماره موتور ۱۳۹B۰۲۵۶۶۸۴ به شماره شاسی NAAN۱۱FE۷MH۷۵۰۱۸۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و اصل پیکان تیپ ۱۶۰۰OHV به رنگ سفید شیری روغنی مدل ۱۳۹۰ به شماره موتور ۱۱۶۹۰۳۵۶۶ شماره شاسی NAAA۴۶BA۷BG۲۰۶۸۹۵ به شماره پلاک انتظامی ۵۳۸ص ۳۲ ایران ۳۴ به نام امین بساکی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و شناسنامه مالکیت (برگ سبز) و بنچاق مربوط به وسیله نقلیه کامیون میکسر سیستم کراز تیپ ۲۵۷ مدل ۱۹۷۵ به رنگ قرمز قرمز روغنی به شماره نیروی انتظامی ۴۹ه ۸۶۴ ایران ۱۱ به شماره موتور ۰۴۵۰۵۰ به شماره شاسی ۲۲۷۴۲۵ متعلق به آقای محسن کریمی دوربا طی فرزند رحمت اله به کدملی ۰۰۷۸۷۱۸۵۷۰ به شماره شناسنامه ۲۰۲۸۰ صادره از تهران مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و شناسنامه مالکیت (برگ سبز) و بنچاق مربوط به وسیله نقلیه سواری - سواری سیستم پراید تیپ صبا (جی تی ایکس) مدل ۱۳۸۷ به رنگ سفید - سفید شیری روغنی به شماره نیروی انتظامی ۷۹۶ و ۱۹ ایران ۶۹ به شماره موتور ۱۱۳۰۱۴ به شماره شاسی S۱۴۱۲۲۷۸۰۹۱۱۶۵ متعلق به آقای علی مصرزاده فرزند صفر به کد ملی ۰۷۷۹۷۲۹۳۲۳ به شماره شناسنامه ۷ صادره از درگز مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو وانت پیکان مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ایران ۲۷- ۱۹۹ط ۸۹ به شماره موتور ۱۱۸P۰۱۱۲۹۶۲ شماره شاسی ۷۰۱۹۳۸ NAAA۳۶AAXEG به نام حمید حیدری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پژو پارس سواری مدل ۱۳۸۷ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۳۱۵ط ۲۵ شماره موتور ۱۲۴۸۷۱۳۰۰۱ شماره شاسی NAAN۰۱CA۸۹E۷۲۹۴۸۸ به نام رضا یعقوبی فر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی - برگ سبز و کارت کامیون کشنده رنو ۴۴ تن تیپ T۴۸۰ مدل ۲۰۲۰ به رنگ مشکی روغنی به شماره انتظامی ۱۳ه ۶۲۱ ایران ۷۵ به شماره موتور D۱۳۹۳۰۱۳K۰۵A به نام طاهره افسری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سواری پراید مدل ۹۹ به شماره پلاک ۵۵۳ن ۱۵ ایران ۱۶ به شماره موتور M۱۳/۶۴۸۹۴۶۶ به شماره شاسی NAS۴۱۱۰۰L۱۲۰۰۴۴۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سواری پژو ۲۰۶ مدل ۹۷ به شماره پلاک ایران ۶۰- ۱۶۵۲۴۷ شماره موتور ۱۷۲B۰۰۳۲۷۵۱ شماره شاسی NAAP۱۳FE۰JJ۶۷۱۲۲۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سواری کیا سراتو مدل ۲۰۱۶ به شماره پلاک ۸۶۴ه ۶۱ ایران ۶۰ به شماره موتور KNAFZ۴۱۷BG۰۵۴۳۲۰۷۷ شماره شاسی G۴NAFH۰۵۲۳۷۲۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) سواری سیستم پژو تیپ پارس مدل ۱۳۸۵ به رنگ نقره ای به شماره موتور ۱۲۴۸۵۲۱۲۴۹۷ به شماره شاسی ۱۹۳۸۷۶۰۳ به شماره پلاک انتظامی ایران ۵۳- ۹۲۱و۱۴ به نام مالک محمد پوزش امام قیسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند کمپانی و اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) سواری سیستم سایپا تیپ SE۱۳۱ مدل ۱۳۹۴ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۵۵۰۲۸۲۷ شماره شاسی ۱۱۶۳۷۷۳ F NAS۴۱۲۱۰۰ به شماره پلاک انتظامی ایران ۳۴- ۲۴۴ه ۳۲ و به نام مالک کریم عنافجه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز کارت سواری پژو ۲۰۶ آریان مدل ۱۳۸۹ به شماره انتظامی ۵۶۶ب ۶۳ ایران ۲۳ و شماره موتور ۱۳۵۸۹۰۰۵۳۲۲ شماره شاسی ۳۶۳۴۱۸ به نام خانم رضوانه معصومی برزگی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز خودروی سواری پژو ۴۰۵ جی ال آی مدل ۱۳۸۳ به رنگ نوک مدادی روغنی به شماره انتظامی ۹۵۸ج ۳۱ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۲۴۸۳۱۸۰۹۶۴ به نام جمشید بی باک مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودرو وانت تویوتا ۲۰۰۰ مدل ۱۹۸۴ به شماره پلاک ۳۷ه ۸۸۳ ایران ۹۵ به شماره موتور ۰R۰۲۲۱۷۷۰۰ شماره شاسی RK۱۱۰۶۱۴۵۷۸ به نام محمد کریم داودی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی موتورسیکلت انژکتوری کویر ۱۲۵ مدل ۱۴۰۰ به رنگ مشکی به شماره موتور ۳CDDF۱۰MEA۰۱۹۰۲ به شماره شاسی ۱۲۵N۳C۲۹۷۴۰۸ به شماره انتظامی ۴۴۳۶۶- ۸۲۴ به نام محمد خوش خواست مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری پروتون GEN۲ به شماره موتور S۴PHNY۷۹۳۳ به شماره شاسی PL۱CM۶LNL۹G۲۰۱۵۴۹ مدل ۲۰۰۹ به شماره انتظامی ۲۶۲۶۷ به نام امیر مسعود کارآموز مشهدی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل سند و برگ سبز خودروی موتورسیکلت پرواز ۱۲۵CC مدل ۱۳۹۵ به رنگ آبی به شماره موتور ۱۲۵N۲N۴۴۵۲۱۷ به شماره شاسی ۱۲۵N۲N۹۵۷۹۰۰۱ به شماره انتظامی ۸۲۳-۵۹۵۱۴ به نام عمران حیات مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

**برگ سبز - سند فروش کارخانه خودروی کامیونت ون زامیاد Z۲۴NI به رنگ آبی روغنی مدل ۱۳۹۸ به شماره موتور Z۲۴۸۳۷۵۴۴Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰TL۰۵۷۸۰۸۴ به شماره انتظامی ۱